

OBSAH

Vychází nový časopis → → →
Jak se dělá politika — 2
Očima mladých — 5
Dorkas v Olomouci — 6

VÝVOJ V BJB

Vyjádření 2. sboru v Chebu — 8
Dopis z Vikýřovic — 13

ROZHOVOR — 14

ZE SVĚTA BAPTISTŮ

Nový generální tajemník BWA — 20
Hladomor v severovýchodní
Africe — 21
Koncil BWA — 21
Cena lidských práv — 21
Svědkové Jehovovi našli zastání
u baptistů — 21
Národní modlitební snídaneň
na Ukrajině — 21
Církev v dezorientované době — 21

REPORTÁŽ

Večer s Dr. F. B. Meyerem — 22
Konference Neboj se, toliko věř — 22

KRÁTCE — 25

Letní tábory / Nová adresa / Křty /
Studium na Dorkas / Materiály pro
dorost / Setkání reemigrantů /
Koncerty Rodrigo Rodrigueze /
Tábor seniorů / Úmrtí

KNIHY — 26

KOŘENY BAPTISMU

Sjednocení před 113 lety — 27

EDITORIAL

Milí bratři, milé sestry,
po letech povstává opět nový časopis. Zpravodaj baptistických sborů v ČR navazuje na bohatou tradici baptistických časopisů, které v minulosti brázdily luhy a háje českých krajín. *Posel pokoje* (1892–1912), *Chelčický* (1912–1934), dále *Slova pro život* (1948–1950) a *Zpravodaj BJB* (1994–2008) rozsévaly dobré slovo, informovaly a vzdělávaly zejména v přesvědčení baptistickém. Za jejich vydáváním a redakcí stály osobnosti českého baptistického hnutí, bratří Jindřich Novotný, Jindřich Procházka, František Kolátor nebo Cyril Burget. Poslednímu vydávanému časopisu vtiskl v polovině 90-tých let 20. století jeho charakteristickou tvář bratr kazatel Petr Červinský.

Baptistické ideje, stále nosné a aktuální pro dnešní dobu, se mohou snadno a svižně šířit cestami jinými nežli denominačně organizovanými. Jednou z takových cest je dobrovolné uskupení *Sít víry*, které sdružuje baptistické sbory, skupiny i jednotlivce, přičemž přesahuje hranice formálně uspořádaných vztahů. *Sít víry* je hlavním

iniciátorem obnovy vydávání baptistického časopisu v českých končinách.

Tak jako časopisy předchozí, **Zpravodaj baptistických sborů** odpovídá i dnes tolik naléhavé potřebě navzájem komunikovat a sdílet se. Chce informovat o všem podstatném, co se událo a co se chystá na rovině lokálního i světového baptistického hnutí. Chce

sloužit k vzájemnému porozumění a obohacování aktuálními biblickými úvahami, kázáními, rozhovory i krátkými glosami a sloupky. Nebude mu chybět ani rozměr ekumenický a misijní. Všem vám — čtenářům — pokojnou četbu historicky prvním číslem za teplých, třebaže deštivých, letních dní přeje

Lydie Kucová

KÁZÁNÍ

Jak se dělá politika

Soudců 9, 8–15

Matouš 20, 20–28

To to letí, sestry a bratři. Ani jsme se nenadáli a na podzim jdeme zase k volbám. Už to není jako dřív, kdy se chodilo k volbám jednotně. Dnes se volí nejednotně neboť o tom je demokracie. Každý má právo vybrat si politiky dle vlastního gusta a přesvědčení, nebo také k volbám nejít. Jsou tací — a je jich docela dost — kteří považují politiku za špinavou záležitost, kde člověk s čistým štítem prostě nemůže obstát. Stačí se podívat do dějin. Co násilí, intrik a potoků krve už politika způsobila! Koneckonců nemusíme chodit příliš daleko. Na úsvitu naší státnosti je politická vražda knížete Václava. A takových krutých výtahů k moci bychom nejen v naší historii našli nepříjemně mnoho. V době starozákonní tomu nebylo jinak. Text z knihy Soudců je vlastně popisem toho, jak to v politice chodí. Bajku o sadu, kde mají stromy právě před volbami, vymyslel jistý Jótam. Tenhle Jótam byl nejmladším příslušníkem rozsáhlé aristokratické rodiny starobylého izraelského města Šeke-

mu. Když zemřel otec Gedeon, který byl svého času významným soudcem všech izraelských kmenů, situace se zkomplikovala. Králem v Šekemu se nechal provolat jeden z jeho synů Abímelek, Jótamův nevlastní bratr. Aby si mocenskou pozici pojistil, pro jistotu všechny své vlastní i nevlastní bratry povraždil — údajně 70 mužů.

Jótam se našťěstí stihnul včas ukrýt. Proto nyní může z hory Gerizím, která ční v bezpečné vzdálenosti nad městem, všem Šekemským na dálku povědět svou bajku. Vypráví o sadu, kde měli právě před volbami. První návrh padl na olivu: „Kraluj nad námi!“ Jenže světe div se, oliva nemá zájem. Nechce se jí vzdát svého úkolu vytvářet blahodárný olej, nechce se jí do politiky, kde bude každému na očích, kde se bude kymáčet nad ostatními stromy sem a tam, podle toho, co si stromy zrovna budou přát. Všimněte si, sestry a bratři, jak je tahle bajka docela současná! Ani dnes se mnoha lidem nechce do politiky, protože mají pocit, že jejich úkolem je dělat spíš než politiku něco skutečně užitečného a smysluplného. Dlou-

hými kořeny nabytých znalostí a dovedností čerpají ze studnice poznání, aby nakonec přinášeli ovoce, které je k užítku celé společnosti. Mohou být sami sebou a nemusí se před nikým „kymáčet“. Jakmile by vstoupili do politiky, v tu ránu budou všem ostatním na očích. A nejspíš se budou muset více či méně také kymáčet podle pravidla „koho chleba jíš, toho píseň zpívej“. Politici jsou závislí na svých voličích a jejich úspěšnost spočívá v tom, zda vůli těchto voličů dokážou vystihnout a v ideálním případě i naplnit. Vůle lidu a jeho přízeň se ovšem často mění a tak se mění i postoje politiků. Někdy tohle kymáčení připomíná heslo „kam vítr, tam plášt“. Někteří politici dokonce raději nemají žádný pořádný program, aby to jejich kymáčení nebylo potom tak nápadné. Na tohle holt každý žaludek nemá a tak oliva zavrtí korunou a že prý do politiky nejde, jí uspokojuje, že může vytvářet svůj výtečný olej. Po moci netouží.

Stromy tedy jdou za fíkem. Je to strom umění, kultury a krásy. Jeho plody jsou sladké a každý o ně má zájem. Proč by zrovna fík měl nechat své kariéry a dát se na politiku? Ani fík se nechce všem ostatním stromům kymáčet na očích. Nejinak tomu bylo i s vinnou révou, keřem, který dokáže přinášet radost, pohodu a optimismus. Kdepak politika, tam jsou nervy a trvalá nejistota — nic takového, ani vinná réva do politiky v sadovém království nechce. A tak se volební komise bezradně vydá za poslední nadějí a osloví trnitý keř: „Pojď nad námi kralovat ty!“ Trnitý keř neměl zrovna nic moc na práci, lépe ře-

čeno nic neuměl, a tak mu vidina politické kariéry evidentně přišla vhod. Do té doby byl vždycky na okraji, v ústraní, nikde o něj neměli zájem, nikdo o něj nestál. A teď najednou — helemese — rovnou nejvyšší politická funkce! „Jdu do toho,“ říká keř, „jen se pojdte schoulit do mého stínu!“ No pěkně děkuju, choulit se v trní nebude asi nic příjemného, ale teď už se nedá nic dělat, trnitý keř je zvolen. Jak to v takovém případě dopadá s demokracií známe z vlastní národní zkušenosti, z poválečného vývoje. Trnitý keř své voliče objímá až je málem udusí a kdyby snad chtěl někdo protestovat, pak z něj vyšlehne plamen, co pozře třeba i toho největšího libanónského cedra.

Jótam tedy volá z hory na šekemské občany: „Udělalí jste osudovou chybu! Zvolili jste si bezcenný trnitý keř, který vás nakonec udusí!“ A to se posléze skutečně i stalo. Despota Abímelek, spolu se svými nohsledy, ze strachu před tím, že jej někdo připraví o moc, později prakticky všechny šekemské měšťany připraví o život. Konec jeho řádění přivodí až nějaká docela obyčejná ženská, která mu při obléhání města hodí na hlavu mlýnský kámen. Všimněte si, sestry a bratři, jak jsou si ve svém počínání všichni ti populističtí vládcí podobní. Obvykle naslibují všechno, co si jen lid přeje. U něj a jedině u něj budou lidé chráněni před žářem nepřátelského světa. Bohužel, obvykle až časem se zjistí, že v tom jeho ochranném stínu jsou pořádně dlouhé bodliny a ostny. To až časem vyjde najevo, že tenhle ostnatý keř vedle sebe nesnese ani olivy, ani fíky, ani vinnou révu. Stále

jsou a vždycky budou na světě lidé, kteří využijí každé příležitosti, aby se dostali k moci a když se tak stane, jen těžko se jich dá zbavit. Problém ovšem je, jak takové trnité keře poznat. Mám za to, že Jótamova bajka ví jak na to: populisté a zakuklení despotové se poznají podle trnů, a také podle velkých slov o tom, jak každý správný člověk najde ochranu v jejich stínu. Trny jsou symbolem nenávisti. Pokud nějaký politik staví svou agitaci na nenávisti vůči jiné skupině lidí, než je ta jeho, na nenávisti vůči jinému přesvědčení, pak je třeba mít se hodně na pozoru. Pohrdání těmi, kdo jsou jiní, vyvyšování jen té své party, partaje či národa rozhodně není vhodným způsobem vedení politické kampaně. A když se k tomu přidá bohorovné ujišťování o tom, že jediné ve stínu takového politika lze najít ochranu, štěstí a budoucnost, pak je ovšem taková politika na pováženu.

Jótam volá z hory Gerizím na své šekemské spoluobčany, že si to pěkně zavařili. Zvolili si despota a ten se teď své moci jen tak nevzdá. Pozdě litovat, že oliva, fík nebo vinná réva tenkrát nechtěly kandidovat. Daly přednost svým bezpochyby bohulibým zájmům, nechtěly do často tak špinavé politiky vstupovat, a teď se jim to šeredně vymstilo. Musí poslouchat pichlavého keře, který na jejich zájmy stejně dbát nebude. Je snadné nad politikou ohrnovat nos, je snadné mýt si nad ní ruce a být hrdý na to, že jí nejsem pošpiněn, že se nemusím kymáčet ve větru — ale důsledky si potom musí nést každý sám. V tomto smyslu lze říct, že pravá politika je svým způsobem obětí, službou. Právě

proto se do ní olivě, fíku a vinné révě nechtělo. A právě proto do ní jít měly.

Bible je knihou velice politickou a veřejnou činnost v zájmu dobra všech vůbec neodsuzuje, ale naopak vyzvedává. Politikem byl už Abrahám a Izák a Jákob a egyptský Josef a Mojžíš a starozákonní králové a také proroci, kteří často vytvářeli významnou politickou opozici. A Nový zákon? Je tam také řeč o politice? Jak by né! Vždyť Boží království, o němž Pán Ježíš káže a které zvěstuje, je královstvím — a to nám napovídá, že se nejspíš jedná o politický útvar svého druhu! A titul mesiáš česky znamená král, panovník. Boží království je stát se vším všudy, dokonce už se ví, kdo v něm má získat ministerská křesla. Dvanáct učedníků obsadí dvanáct trnů a budou spravovat dvanáct pokolení Izraele, čteme v evangeliu (Mt 19, 28). Jinak řečeno, apoštolové mají před sebou kariéru obdobnou postavení našich krajských hejtmanů. Akorát, že mají vládnout poněkud jinak, než si představovala paní Zebedeová, která ze svých dvou synů chtěla mít papaláše, z protekce rovnou místopředsedy mesiášské vlády.

Ježíš si zavolal učedníky a řekl: „Víte, že vládcové panují nad národy a velicí je utlačují. Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď vašim otrokem. Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Boží království počítá s lidmi — a tam, kde jsou lidi, tam se musí dělat politika.

Slovo politika pochází z řečtiny a znamená péči o věci veřejné, o věci, které se týkají všech. A na tom přece není nic špatného. Starost o věci týkající se nás všech přece nemusí být nutně špinavou záležitostí. Jde jenom o to, o jakou politiku se jedná. Můžeme sice žít rádobu svatě stranou všeho dění a stýskat si na špinavou politiku, ale pak se může také snadno stát, že se z ničeho nic ocitneme v nepříjemně pevném sevření trnů nenávisť, předsudků a velkohubých gest. A nebo se můžeme snažit nestát opodál, ale sami dělat dobrou politiku, obě-

tavou, a možná v jistém smyslu otročinnu ve prospěch všech. Zbývá si jenom přát, aby nových politiků, těch, co do naší současnosti vnášejí zásady Božího království (ať už si to uvědomují nebo ne), bylo co nejméně. Na nás ostatních je, abychom při volbách dobře zvážili, kdo ze zájemců o službu v politice vykazuje rysy trnitého keře a kdo je spíš otevřený smíření, spravedlnosti a pokoji. Já vím, je to těžké, ale nikdo jiný to za nás neudělá.

Petr Červinský

OČIMA MLADÝCH

„Dobré ráno, nechtěla bys mít příspěvek do Zpravodaje?“

Tak zněla první věta mého čtvrtého dne, kdy mé skoro ještě neotevřené oči ani nezahledly sluneční paprsek. Ale i takhle může vzniknout první popud, jak se stát na chvíli člověkem, kterému v mysli nekoluje nic jiného než témata, o kterých by mohl psát... Ale pak, když zrovna procházím jednodenním půstem, není o čem víc přemýšlet. Vězte, že půst, který se líbí Pánu, je asi o úplně jiných věcech, než jen celý den myslet na to, že si nedám ranní dávku cornflaků a na oběd svíčkovou s pěti. Vždycky jsem si říkala, Pán Ježíš hladověl 40 dnů a nám mnohdy dělá problém jeden den. V čem je chyba? Jak se tohle může stát?

Ano na poušti nebyl obchůdek s potravinami na každém kroku a tzv. „Hladové okno,“ kde si můžeš dát rychlou hotovku za příjemnou cenu. A celkově

přes den jen jednou cestou do práce by člověk mohl napočítat nesčetně mnoho služeb, které nám v jakékoliv formě nabízí občerstvení, jenže v tom je celý ten zakopaný pes.

K něčemu se vám přiznám a zakopaného psa možná vyryju dost na povrch. Mé posty byly dost častokrát právě jen o hladovění a s tím pak samozřejmě přijdou i myšlenky „k čemu to vlastně celé je“? K čemu celý den „tyranie“ a motivace k jakémukoliv postu vás rychle přejde. Možná, že se s tímhle ztotožňujete nebo vás někdy napadly podobné úmysly, když jste se do postu dali. Ale potřebujeme k půstu vůbec motivaci? Vždyť celé je to o tom oddělit se pro Boha, nemyslet stále jen na naplnění naší tělesné schránky, ale taky naplnit tu duševní.

Když jsem pak jednou otevřela Izaiaše 58. kapitolu, kde člověk s otevřenými ústy hledí na slova, která víc než dobře popisují, jaký půst se Bohu líbí,

je vymalováno. Najednou mi dojde, jak moc může takový půst dát. Najednou se jakoby otevřou pomyslné nové obzory toho, že chcete víc. Jaké to asi je, zakusit Izajášova slova, která začínají 10. veršem o světle, které vzejde v temnotě a o noci, která bude jako poledne.

A o tom je celý půst, ke kterému netřeba motivaci, který vám nebere chuť do nového dne, anebo dokonce nedává falešný dojem toho, že výrazně o něco přicházíš, když si na večeři nedáš tu výbornou bábovku, která nějakým zázrakem ještě zbyla.

Jednoduše se stáváš člověkem, který chce víc poznat nepoznané, nalézt Boha novým způsobem, být jeho inspirací, být oddělený, být připravený na jeho slovo, na jeho cestu, jeho vůli... A kdo ví, co má Pán připravené pro ty, kdo přijmou jeho výzvu a podle jeho příkladu se aspoň jeden den zřeknou plného žaludku, a nechají Boha, aby naplnil srdce — a to je vskutku nabídka, která za to stojí, ne?

Sylvie Kucová

DORKAS

Červnové absolutorium je úspěšně za námi

V posledním červnovém týdnu na naší škole proběhlo absolutorium, kterým prošlo pět studentek, dalších sedm se zúčastní až podzimního termínu absolutoria. Úspěšným absolventkám školy tímto gratulujeme a přejeme jim mnoho štěstí a spokojenosti v jejich dalším osobním i profesním životě.

Témata absolventských prací třetího ročníku byla následující:

- Nejčastěji využívané metody a přístupy sociálního pracovníka v kontextu sociální práce realizované v Domově pro ženy a matky s dětmi v Olomouci
- Spektrum forem státní sociální pomoci pro osamělé rodiče s nezaopatřenými dětmi v České republice

- Problematika attachmentu v pěstounské péči na přechodnou dobu u dětí do tří let věku
- Poskytovaná pomoc ženským obětem domácího násilí v kontextu činnosti organizace Persefona, z. s.
- Specifika sociální práce se seniory s Alzheimerovou chorobou v Domově seniorů Olomouc
- Začleňování bývalých uživatelů návykových látek do společnosti v kontextu činnosti P-centra v Olomouci
- Uplatnění spirituálních metod využívaných sociálními pracovníky v Charitě Olomouc
- Proces adaptace seniorů na pobyt v Domově důchodců Ústí nad Orlicí v kontextu sociální práce
- Duševní hygiena sociálního pracovníka působícího v oblasti sociální práce s osobami omezenými ve svéprávnosti na Magistrátu města Prostějova
- Syndrom vyhoření u sociálních pracovníků v domovech pro seniory
- Klíčové aspekty procesu transformace pobytových sociálních služeb zaměřených na osoby s mentálním postižením
- Sociální práce ve zdravotnictví se zaměřením na činnost sociálních pracovníků ve Fakultní nemocnici Olomouc.

Zájemce o studium zveme na druhé kolo přijímacího řízení.

Vyhlašujeme druhé kolo přijímacího řízení ve vzdělávacím programu *Sociální a diakonická práce*. Vzdělání je denní, tříleté, zakončené titulem *diplomovaný specialista* (DiS.).

Termín pro zaslání přihlášek pro 2. kolo přijímacího řízení je do **18. srpna 2017**. Termín konání 2. kola přijímacích pohovorů je **29. 8. 2017**.

Ke studiu jsou přijímáni uchazeči, kteří získali střední vzdělání s maturitní zkouškou a mají vážný zájem o sociální práci, jsou zdravotně způsobilí pro studium zvoleného oboru a splnili kritéria přijímacího řízení.

Podat přihlášku a zúčastnit se přijímacího pohovoru mohou i ti, kteří budou konat v září náhradní či opravnou maturitní zkoušku. Ke studiu však mohou být přijati pouze podmíněčně.

Jsme církevní škola, náboženské vyznání však není podmínkou přijetí.

Přijímací řízení není zpoplatněno.

Přijímací zkouška probíhá formou ústního pohovoru.

Při přijímacím řízení kladně hodnotíme předložení dokladů prokazatelného zájmu o působení v oblasti sociálních služeb, charitativních, volnočasových či církevních aktivit.

Další podrobné informace najdete na naší webové stránce www.dorkas.cz.

Léto je tady a tak nezbývá než všem našim studentům, absolventům, přátelům a příznivcům popřát nádherně prožité prázdniny!

Petr Hlaváček

Milí bratři, milé sestry, rádi bychom vyjádřili naše znepokojení nad událostmi, kterých jsme byli svědky v BJB v uplynulých měsících. Předem vás prosíme, nechápejte náš hlas jako snahu o rozdmýchávání negativních emocí či dalších rozporů. Naším cílem je smysluplná, budující a Kristovu evangelium věrná diskuze, které nás povede k vzájemné lásce (Fp 2, 1–5). Chceme tímto přimět ostatní členy BJB k hlubšímu promyšlení nedávných událostí a rozhodnutí, která jsme jako BJB učinili.

Události minulých měsíců

Předně bychom chtěli ukázat, jak pohlížíme na události posledních několika měsíců. Máme na mysli především dění týkající se sboru Na Topolce (Praha 4) a jejich postojů. Máme pochybnosti o způsobu, jakým jsme se jako BJB k celému problému postavili. Nechceme se nyní vyjadřovat k samotným otázkám homosexuality či dalším palčivým tématům. Poukazujeme pouze na způsob, kterým se problém řešil.

Celá „kauza Topolka“ začala v minulém roce na Radě zástupců sborů, kde br. Koukal z Topolky po sérii čtyř kategoričtých otázek ze strany br. Klusáka z Lovosic naznačil svůj postoj k praktikované homosexualitě. Je naprosto jasné, že bratřova odpověď pohoršila velkou část bratří a sester v BJB. Domníváme se však, že pohoršující zde byl i samotný způsob dotazování se. Otázky s možností odpovědět pouze ano či ne nám připomínají inkviziční

praktiky, které se snaží dotazovaného zahrnout do kouta a dokázat jeho špatnost. Rozumíme, že br. Koukal má podle řady z vás špatný postoj v otázce homosexuální praxe. Br. Klusák ale dalece přesáhl hranice slušnosti a jednáni v bratrské lásce. Mrzí nás fakt, že zatímco na základě odpovědi br. Koukala se vzedmula velká vlna emocí a rozepří, jednání br. Klusáka v podstatě téměř nikoho nepobouřilo.

Následně se spustila rozsáhlá e-mailová diskuze, která byla z mnoha stran vedena pod vlivem silných negativních emocí, bez snahy porozumět si navzájem (omlouváme se těm, kteří tuto snahu upřímně měli). Návrhy na SD, který se v této době blížil, volali po nějaké formě „trestu/napomenutí“ sboru Na Topolce za jejich postoj, což hodnotíme jako velice nešťastný způsob řešení vzniklé situace. Rozumíme, že velká část sborů s postojem topoleckých nesouhlasila. Ani velká část bratří a sester z našeho sboru by se při rozhovoru s topoleckými na všem nejspíš neshodla. Očekávali bychom však diskuzi, která by nebyla vedena pod vlivem takového množství emocí, pokud možno aby neprobíhala formou e-mailů nýbrž osobně a dala by dostatečný prostor všem stranám objasnit, jaký jejich postoj je a proč jej zastávají na základě svého porozumění biblickým textům. Setkání pořádané vinohradským sborem přineslo sice pohled na tuto problematiku, ale nenabídlo hlubší seznámení s pohledem „druhé strany“. Závěrem SD byla výzva k činění pokání a odvrácení se

od svých postojů ze strany sboru Na Topolce.

Zkráceně řečeno: sbor Na Topolce byl na základě jedné odpovědi „To si nemyslím“ vyzván k činění pokání a odvrácení se od svých postojů, které, zdá se, většina sborů ani dopodrobna nezná, neboť nebyl dán dostatečný prostor jej vysvětlit s náležitými biblickými podklady. Tento fakt hodnotíme jako politováníhodný a výsledná výzva nám přijde absurdní.

Otázka výkladu Písma

Celá situace se bezpochyby týká způsobu našeho výkladu Písma. Některé návrhy na SD přímo nařkly topolecké z nebiblických postojů. Zaráží nás, s jakou jistotou někteří bratři označují jiný pohled za nebiblický, aniž by si celou věc skutečně do hloubky vyjasnili se sbory, které jej zastávají. Rozumíme tomu, že pro řadu z našich bratří mohou být některé názory nepřijatelné a nemohou se s nimi ztotožnit. Nerozumíme však snaze vylučovat sbory právě na základě jejich postojů vůči otázkám výkladu Bible. Ani mírnější forma „trestu/napomenutí“, která nakonec byla Sjezdem delegátů schválena, nám nepřijde jako vhodný způsob řešení našich neshod.

Různé proudy porozumění Písma

Jistě si všichni všimáme, že jakožto baptisté nemáme jednotný přístup k tomu, jak vykládat, studovat a číst Písmo. V BJB nacházíme několik proudů, které zastávají jiné pochopení toho, že: Písma jsou „inspirována“ Duchem svatým, jiné porozumění tomu, že Písmo je neomylné, apod. V určitých otázkách tak mohou

vznikat rozdílné pohledy právě na základě různého pojetí Písma. Při všech těchto rozdílech bychom však měli mít snahu nacházet společnou řeč, tam kde je to možné. Uvědomujeme si, že stejnou otázku řeší církve od svého počátku a nestojíme tedy před něčím neobvyklým či neprobádaným. Tisíciletí trvající debata o Písmu jako základu naší víry nám může být zdrojem inspirace nebo odstrašujícím příkladem toho, jak podobné rozpory řešit.

Jak hledat společnou řeč?

Navrhujeme vycházet ze Zásad a stanovisek BJB, jakožto z dokumentu, který je nám všem společný a závazný a pro setrvání v BJB pro všechny sbory nezbytný.

Bod č. 2 Zásad a stanovisek baptistů zní:

„Písma Starého a Nového zákona jsou nám primárním pramenem a normou Božího zjevení v Kristu.“

Věříme tedy, že na tomto základu se všichni shodneme. Musíme tedy předpokládat, že všechny sbory v BJB považují Písmo za závazný dokument své víry a praxe. Není na místě, abychom se vzájemně osočovali z toho, že Písmo nerespektujeme a nectíme či záměrně jdeme proti němu. Vzájemná láska by spíše měla důvěřovat bratru, že činí dle svého nejlepšího svědomí a stejně tak se snaží vykládat texty Písma.

Pokud tedy přijmeme to, že každý sbor se snaží co nejlépe podle svých schopností, zkušeností a znalostí rozumět Bibli, mělo by nás toto uvědomění vést k respektu jiného názoru. I to vidíme jako projev bratrské lásky. Musíme mít snahu pochopit, proč druhý nachází v Písmu

jiný pohled na stejnou otázku, právě proto, že jej respektujeme a s láskou jej přijímáme za svého bratra, kterému důvěřujeme, že se snaží nacházet to nejlepší poctivě a bez postranních úmyslů.

Takovéto jednání nás poté může přivést ke smysluplné diskuzi vedené z lásky k druhému, nikoliv z lásky k vlastní pravdě. K tomu však potřebujeme nejdříve uznat, že jsem to možná já, který se mýlí, nikoliv začít ukazovat na druhé a obviňovat je z nebiblických postojů.

Je také potřeba si uvědomit, — a historie je nám zde svědkem — že spor o výklad Písma nejspíš nikdy nevyřešíme tím, že bychom všichni přijali jeden způsob, jak Písmo číst.

Co tedy můžeme dělat, pokud ani přes snahu nedojdeme jednotného pohledu? Myslíme, že je na místě položit si otázku, zda je vůbec nutné nalézt shodu v otázce porozumění Písmu v rámci celé BJB? Zásady a stanoviska BJB dále uvádějí: *„Každá generace však smí z moci Ducha svatého slyšet Boží slovo pro sebe nově. Bůh tímto způsobem oslovuje i jednotlivce. Každý věřící je volán k osobnímu studiu Písma, ve svém poznání se však dává oslovit i porozuměním širšího společenství vyznávající církve.“* Každý jednotlivec má dar Ducha svatého, který mu osvětluje význam biblických textů. Ve společenství s dalšími křesťany se pak nechává oslovit porozuměním druhých a společně tak mohou nacházet konkrétní živé Boží slovo pro jejich společenství do konkrétních situací, kterými procházejí.

Stanley J. Grenz ve své knize *Teologie pro Boží komunitu* zmiňuje mj.: „Lid Boží se schází k tomu, aby se zabývali Boží-

mi věcmi — aby rozeznávali vůli Hospodinovu pro konkrétní společenství“. Takováto věc je možná pouze a jenom na půdě jednotlivých sborů. Pokud tomu má být jinak, tedy nařizováním shora či odjinud, míjí se tyto snahy jakýmkoliv účelem. Jiná společenství totiž plně neznají a ani nemohou znát kontext, ve kterém sbory žijí, co řeší, jaké jsou jejich radosti a strasti.

Jde tedy o zodpovědnost jednoho místního společenství, jakým způsobem vykládá a rozumí textům Starého a Nového zákona. Z toho vyvozujeme, že není nutné, abychom se na této otázce shodli na půdě celé BJB. Zde postačí, že všichni považujeme Písmo za „primární pramen a normu Božího zjevení v Kristu.“ Domníváme se tedy, že v rámci celé BJB by našim úkolem nemělo být nalezení společného jednotného a jediného správného způsobu porozumění Písmu, nýbrž vytvoření takového prostředí, ve kterém je vítána diskuze, rozdílné hlasy si naslouchají a ve kterém je snaha rozumět druhému názoru.

Existuje hranice?

Neradi bychom však, aby náš postoj vyzněl jako snaha přijímat naprosto vše. I nás samozřejmě ihned napadá otázka, kde je pomyslná hranice, za kterou bychom v rozdílnosti zajít neměli. Domníváme se ale, že historicky je baptistická tendence toto „společné minimum“ spíše minimalizovat, než doplňovat o další a další usnesení a věroučné formule (viz návrhy některých sborů na SD). Opět nám mohou být východiskem Zásady a stanoviska, viz 3. bod:

„Jsme součástí v dějinách vzniklé církve Ježíše Krista a vyznáváme víru v jed-

noho Boha — Otce, Syna a Ducha svatého.“

„Baptistické sbory navazují na svědectví a praxi prvotní církve a duchovní tradici protestantské reformace v Evropě. K jejím ústředním principům se hlásí. Nemají závazné církevní konfese, vyznavačské dokumenty prvních století církve (Apoštolské vyznání víry, Nicejsko-cařihradské vyznání a Chalcedonskou definici) však pokládají za svědectví křesťanské pravdě.“

Pro evropskou baptistickou tradici je typický značný „ostych před vytvářením závazných vyznání víry“ (*Baptistické zásady*). Tedy, jak už bylo zmíněno, baptisté měli tendenci spíše minimalizovat než rozšiřovat závaznou věrouku. Podstatná totiž byla a je zodpovědnost každého jednotlivého sboru, který pod vedením Ducha hledá živé Boží slovo do konkrétní sborové situace.

Společný základ

Co tedy může být tím společným minimem, ze kterého může a má vycházet naše spolupráce? Domníváme se, že tímto základem nemůže být nic jiného, než všemi sdílená víra v Ježíše Krista. 1. bod Zásad a stanovisek BJB uvádí:

„Nejvyšší autoritou naší víry a praxe je Ježíš Kristus, přítomný své církvi skrze Ducha svatého.“

Boží zjevení se primárně děje v osobě Ježíše Krista, vtěleném Slově. O tomto zjevení je nám primárním zdrojem Písmo, zapsané slovo. „Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně“ (Jan 5, 39). „Nejsem spasen, protože věřím Písmům, nebo protože věřím učení o milosti, ale jsem spasen, protože věřím Kristu nebo —

jinými slovy — věřím v Něho. Ježíš je mé krédo. On je ta pravda. V tom nejpřesnějším slova smyslu je Pán Ježíš Slovem Božím“ (C. H. Spurgeon).

Věříme tedy, že právě v tomto základu, v Kristu samotném, se nachází to společné, co můžeme jako bratři a sestry vyznávat jednohlasně — Ježíš Kristus je Pán. Všechny ostatní otázky, které na úrovni BJB řešíme, by měly být prosvětleny uvědoměním si tohoto společného vyznání a z něj vyplývajících vzájemného respektu a lásky.

Shrnutí

V našem vyjádření k současným událostem v BJB chceme dát najevo znepokojení z přehlížení a zpochybňování baptistických zásad, jakési snahy zasahovat autoritativním způsobem ze strany VV a sborů, které samozvaně Písmo vykládají jediným správným způsobem. Ve svých myšlenkách se vracíme neustále zpět k poslednímu SD a lámeme si hlavu nad tím, jak jsme jako BJB mohli vůbec přistoupit na to, aby sbory hlasovaly o věci, o které předem většina sborů neměla možnost diskutovat. Zaráží nás, jakou rychlostí jsme si utvořili názor na základě jen z části dostupných emailových příspěvků, aniž bychom se vstřícně, opravdově a s láskou zajímali, z čeho sbor Na Topolce vychází, proč mají tento názor a co je k němu vede.

Náležitá, ústní diskuze neproběhla, hlasování však ano. Obáváme se, že tímto způsobem můžeme rychle skončit spíše jako sekta než jako církev Kristova.

Věříme, že každý místní sbor má svou bodu a odpovědnost hledat a nalézat, co je Kristovou vůlí v jeho vlastním životě

a díle. „Členové místního sboru řeší na sborových setkáních všechny své duchovní, kázeňské i praktické záležitosti pod vládou Kristovou společně. Každý sbor je ve své odpovědnosti zcela svobodný, ale při hledání toho, co je Kristovo, rozpoznává svou duchovní závislost na ostatních” (*Baptistické zásady*). Tato zásada nakonec přeci dává nebo by měla dávat dostatečnou svobodu pro výklad i tak palčivých otázek jako je například homosexualita.

Bez diskuze se však sbor Na Topolce zařadil na listinu nebiblických a z cesty scházejících sborů a vznikl dojem, že je třeba jednat rychle a rázně. Až tak rázně, že předem neprodiskutované téma (ve většinovém měřítku) se posunulo až k vybitnutí činit pokání. Obáváme se, že tímto způsobem jednání docházíme k zneužívání vyznání víry slovy C. W. Deweese. „Baptisté zneužívají vyznání víry, pokud je:

- používají k potlačení nesouhlasu a nonkonformismu
- aplikují na jedince/skupiny, které se s nimi neztotožňují
- používají k ovládnutí doktrinnálního hlediska jiných baptistů
- vnucují tak, že znásilňují svobodu svědomí
- užívají k narušování práva jedince a sborů k samostatnému studiu Písma a svobodné volbě teologického směřování a další” (*Baptistické zásady*).

Naším jednáním se vzdalujeme od toho, co s objevením baptistických církví a jejich fungování bylo obrovským krokem vpřed. Oddalujeme se od svobody jednotlivých konkrétních společenství k unitarismu, hierarchismu a autoritativnímu

nařizování, jako je tomu dodnes v jiných křesťanských církvích. Je to krok zpět.

Mrzí nás také přístup vyhraněných sborů. Ve svém suverénním přístupu k pojetí a vykládání Bible nemají ani náznak respektu k baptistickým zásadám, jinačnosti a svobodě. Přestože nepřikládáme Zásadám větší autoritu nežli Duchu svatému a Bibli, jsme baptistickými sbory a to znamená, že se mj. řídíme baptistickými zásadami.

Přáli bychom si, aby jednotlivé sbory měly svobodu vyznání a spojovaly se tam, kde je to možné, podle zásady č. 9.: *„Věříme, že vzájemný svazek uskutečněný v místním sboru vede k vytváření širších svazků mezi sbory a společenstvími sborů kdekoli je to možné.”*

Naším dopisem mj. chceme také zpochybnit smysl hlasování o tom, co a jak by měl sbor Na Topolce činit během následujícího roku. Rádi bychom se vrátili zpět k tomu, abychom si dávali prostor k diskuzi a abychom se nakonec opět nesklonili k hlasování o pokání, odchodu, či snad o vyloučení některého sboru, ale ponechali jsme si právo pro svobodný výklad a přístup k Písmu jako takovému. Nemůžeme si přeci navzájem určovat, co má kdo dělat, jak má Písmo číst. Před Kristem neponeseme totiž odpovědnost za jiné sbory, ale za své sbory a za svá rozhodnutí. Můžeme vyjádřit nesouhlas a znepokojení, nemůžeme se však vyhazovat a diktovat si, jak má kdo věřit.

Naopak je třeba uvědomit si, čemu je nutno opravdu čelit: „Čemu je třeba čelit, je nebezpečí anarchie, soutěživosti a izolacionismu, které vždy hrozí, když zamítnutí vize jednoty ve smyslu super-

struktury není samo provázeno odvážnou vizí a neméně vášnivou oddaností myšlenke svobodnější, volnější, misijnější a náročnější manifestací jednoty »těla Kristova« (Petr Macek).

Pokud tomu tak nebude, ze sdružení baptistických sborů se stane diktatura těch, kteří Bibli jako jediní — dle svého mínění — vykládají správně, a tento svůj výklad předkládají ostatním k volbě z možností: přijmout nebo odstoupit, či nechat se vyhodit za nesouhlas.

Nechť nám je inspirací Pavlův postoj ke svému vlastnímu poznání: „Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem, překonal jsem to, co je dětinské. Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však užíme tvář v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne. A tak zůstává víra, naděje a láska — ale největší z té trojice je láska.“ (1. Korintským 13, 11–13).

Návrh

Navrhujeme tedy na příští RZS na prvním místě diskutovat o kongregacionalismu, tedy o našem vnímání pravomocí sborů a VV zasahovat do fungování a směřování jiných sborů. Nemůžeme nutit jakýkoliv sbor pro změnu výkladu Písma ve věcech, kde se neshodneme a nemůžeme přistupovat k debatě o složitých otázkách, pokud ani nevíme, co dělat v případě neshody. Na dalším SD pak navrhujeme hlasovat o revokaci usnesení posledního SD ve věci sboru Na Topolce.

Pán s vámi se všemi,
2. Sbor BJB v Chebu, dne 25. 6. 2017

PS: Omlouváme se za délku našeho vyjádření a děkujeme za trpělivost těm, kdo dočetli do konce.

VÝVOJ V BJB

Podpora vyjádření 2. sboru BJB v Chebu k aktuálnímu dění v BJB

Sbor BJB ve Vikýřovicích na své členské schůzi dne 9. 7. 2017 rozhodl, že plně podporuje vyjádření 2. sboru BJB v Chebu k aktuálnímu dění v BJB, které bylo zasláno všem sborům BJB. Současně vyzýváme další sbory BJB, kteří cítí a smýšlejí podobným způsobem, aby se přidali a podpořili vyjádření 2. sboru BJB v Chebu. Apelujeme také na Výkonný Výbor, aby nebral dění v BJB na lehkou váhu a konal v rámci svých pravomocí a možností.

Za sbor BJB ve Vikýřovicích:
Michal Petratur — kazatel sboru
Karel Moravec — předseda staršovstva

Svoboda svědomí NEJPŘEDNĚJŠÍ ZÁSADA

Žádný za své přesvědčení nesmí trpět a nesmí být nikdo mocí nucen, aby své přesvědčení změnil. Bratři — dobrý pozor, když hodnotíte víru a přesvědčení druhého. Stůjte na svém věrně, ale svou víru nevnučujte jiným. Ano — buďte ke svědectví pravdě, především životem. Nesnižujte, nepotupujte jiné, ač nejsou přesně podle vašeho vkusu. Právo svobody každému přejte.

Stanislav Švec (1969)

Baptistický sbor v Praze 4 na Topolce je dlouhá léta známý mj. i jako útočiště lidí neskladných nebo pronásledovaných.

V poslední době došlo k napětí mezi ním a některými dalšími sbory Bratrské jednoty baptistů kvůli jeho otevřenosti ve vztahu k lidem s menšinovou sexuální orientací (označovaným dnes jako LGBT menšina).

Na otázky Jana Škroba odpovídají kazatelé sboru Jan Koukal (JK) a Lydie Kucová (LK)

V nedávné době došlo ke sporu vašeho společenství s vedením Bratrské jednoty baptistů. Co přesně se stalo?

JK: Chtěl bych předeslat, že v pojetí baptismu, ke kterému se hlásím já i náš sbor — společně dejme tomu se západoevropskými baptisty — BJB (Bratrská jednota baptistů) není církví (tou je z pohledu státu), ale unií baptistických sborů; tedy unií jednotlivých církví. Místní církev je sbor, viditelné tělo Kristovo, které jedná v odpovědi na Boží milosrdné pozvání ke společenství. Jako takové má povinnost a svobodu vykládat Boží slovo a v moci Ducha svatého jej uvádět ve svůj život a jednání. Z této kongregační eklesiologie plyne, že BJB nemá vedení, ale spíše koordinátory spolupráce mezi plně „kristonomními“ sbory. Roli koordinátora zastává výkonný výbor.

Spor (nebo z velké míry nedorozumění) tkví v naší neochotě v křesťanském

kontextu urážlivě označovat jakékoli dříve jasně diskriminované menšiny. V tomto případě jde o LGBT lidi. Náš sbor chce být otevřený každému a pro každého chce obhajovat možnost být součástí společenství. Trváme na držení tradičních baptistických zásad vyčtených z evangelia: na svobodě svědomí a svobodě vyznání.

Tyto myšlenky jsme hlavně pomocí dopisů komunikovali s ostatními sbory v BJB. Výsledkem byly snahy několika sborů (či jejich staršovstev) uplatnit v kongregacionalismu nelegitimní „mezisborovou kázeň“. Dokonce výroční SD náš sbor vyzývá k vystoupení z BJB pro naše údajně nebiblické postoje. Do příštího jara má náš sbor „činit pokání“, nebo se bude hlasovat o našem vyloučení z BJB.

Dá se mluvit o nějakých dlouhodobějších sporech? Jak moc se to dalo čekat?

JK: Náš sbor dlouhodobě patří k progresivnímu proudu v BJB. Pokud bychom vzali v potaz tradiční dělení baptistů na partikulární a generální, hlásíme se spíše ke stránce generální. Tato různost v některých otázkách pro nás — stejně jako třeba pro britské baptisty — zatím nepředstavovala překážku pro vzájemnou spolupráci. V poslední době ale sílí v BJB proud, který je již vyhraněně kalvinistický, a BJB se zřetelně přiklání k hierarchizovanější presbyterní organizaci denominace, což s sebou nese očekávatelné tendence k vylučování těch, kdo v té či oné otázce nesouhlasí s většinou.

Jaká je aktuální situace, jaké jsou vaše možnosti do budoucna?

JK: Ve sboru diskutujeme, jak se k těmto výzvám postavit, a zatím jsme debatu neuzavřeli. Na jedné straně nám jde o podporu lidem, kterými bylo nebo je i ze strany křesťanů pohrdáno nebo kteří jsou vysmíváni a odmítáni; a jako spojitou otázku vidíme na druhé straně nutnost být věrní baptistickému sebekojetí. Obojí chápeme jako věrnou odpověď, kterou máme reagovat na slyšení evangelia.

Co to udělalo přímo se sborem? Jaká je atmosféra ve společenství?

JK a LK: Jako sbor nás situace semknula a vede nás k větší aktivitě. Vede nás také k novému promýšlení, komu všemu je víra otevřená, koho Kristus zve do společenství a jaká je v tom naše úloha. Vede nás k intenzivnějšímu setkávání ve sboru i kolem sboru — s lidmi které známe, ale navazujeme i nová přátelství, kterých si ceníme. Rozpoznáváme v tom působení Ducha a tyto nové příležitosti vítáme.

V římskokatolické nebo anglikánské tradici je dnes ve světovém měřítku velmi silně viditelný rozkol mezi progresivním a tradicionalistickým křídlem. Dá se totéž říct i o baptistické tradici nebo je situace jiná?

LK: U baptistů není ta situace tak vyhraněná jako v jiných tradicích. Předně proto, že baptistům je vlastní rozmanitost vyplývající již z jejich pojetí církve. V baptistických kruzích koluje rčení, že kde jsou dva baptisté, tam jsou tři názory. Ovšem jde o to, zda-li se v různosti dovedou unést. Ve Světovém svazu baptistů, což je těleso sdružující baptistické jednoty všech kontinentů, se ve-

dle sebe snesou baptistické jednoty s progresivním smýšlením s jednotami s tradicionalistickým pohledem. Neštěkají na sebe. Složitější je to již uvnitř některých národních jednot. Tam může docházet k většímu tření. Zatím ovšem ani například otázka postoje k LGBT menšině, o které se začíná mezi baptisty v Evropě opatrně diskutovat, nevedla baptistické jednoty k tomu, aby se na ní rozštěpily.

Co si myslíte o rozporech mezi tradicionalistickým a progresivním křesťanstvím? Dají se vůbec nějak překlenout?

LK: Poučena dějinami, domnívám se, že rozpory jen tak nevyumizují. Budou přetrvávat, jen těžiště sporů se za desítky let přesune jinam. S výzvami, které přináší svět a měnící se společnost, si progresivní křesťanství vždy dovedlo poradit rychleji. Tradicionalistickému proudu to obvykle trvá déle. V minulosti to byla například otázka otroctví, postavení žen, dnes je to postoj k LGBT lidem. I když to tradicionalistickému křesťanství bude trvat o něco déle, věřím, že i s touto výzvou se postupně srovná. Dá se však předpokládat, že v budoucnu vyvstanou výzvy nové, se kterými se progresivní křesťanství srovná rychleji. Tradiční křesťanství jej bude následovat, jen u něj je třeba počítat s delší časovou prodlevou.

V čem z baptistické tradice čerpáte oporu a naději pro svoje postoje a konání?

LK: Z baptistické tradice čerpám oporu především z vyznání, že „Ježíš je Pán“ — první a té nejdůležitější zásady, ke které se tradičně baptisté hlásí. Tou není důraz na Písmo (jako například

u evangelikálních křesťanů) ani na cokoliv jiného, ale na panství Kristovo. Umožňuje totiž onu rozmanitost a různorodost, ve které jako baptisté můžeme existovat. Dále pak důraz na svobodu svědomí a svobodu vyznání a s tím spojené otázky lidských práv například. Ve světě, jak v Evropské baptistické federaci, tak také ve Světovém svazu, jsou baptisté mnohem aktivnější v otázkách lidskoprávních. Čerpají přitom z imperativu Ježíše Krista sloužit a pomáhat všude tam, kde se děje bezpráví a násilí. Já bych si velice přála, aby tomu tak bylo i u nás.

Co pro vás znamená být baptistou/ baptistkou?

JK: Znamená to pro mě hodně, jelikož jsem v této tradici a v našem sboru poznal Boží milosrdnou a vysvobuzující lásku a na vyznání víry v Krista jsem tu byl také pokřtěn. Znamená to pro mě tenhle prostor, kde Bůh přijímá a vede své děti, hájit. I když je někdy náročné tento otevřený a svobodný prostor před lidmi uhájit, je to způsob, který mi v mnohém přijde inspirativní i pro současnou globální společnost; v ochotě k slyšení, k hledání konsenzu, v respektu k různosti.

Texty, týkající se sporu, najdete na stránkách sboru BJB Na Topolce.

Dopis sboru Na Topolce baptistům v ČR

...náš br. kazatel Jan Koukal a někteří další členové sboru nejsou přesvědčeni o tom, že homosexuální vztahy lze paušálně označit za „hřích“ a tak beze zbytku ztotožnit s tím, co je odsuzováno v Písmu. ... Homosexuální orientace ve smyslu trvalé přitažlivosti je méně

častou variantou lidské sexuality ... ani homosexuální vztahy už nelze šmahem označit za nepřirozené chování nebo za svévolné porušování Božího řádu. Za „nepřirozené“ (Božím stvoření odporující) je třeba na základě biblického svědectví pokládat naopak všechny mezilidské vztahy i vztahy k ostatnímu tvorstvu, které jsou sobecké či násilné, kde jedni zneužívají druhé k vlastnímu uspokojení. ...

Nejvíce nás překvapuje, že byste ty, kdo nesdílí vaše přesvědčení, protože si z Božího zjevení v Kristu osvojili přesvědčení jiné, chtěli vylučovat ze společenství sborů. Baptisté vždy trvali na normativnosti biblické zvěsti, ale při jejím výkladu a aplikaci v osobním či sborovém životě si vzájemně dopřávali svobodu. Něco „si nemyslet“, když o tom nejsme z Písma skálopevně přesvědčeni, ke svobodě svědomí rozhodně patří. O takovou svobodu se baptisté — poučení svou vlastní historií pronásledované menšiny — zasazovali i tam, kde šlo o názory, s nimiž zásadně nesouhlasili. (7. 3. 2017)

Dopis Petra Macka br. Milanu Kernovi a sborům BJB

Zdá se mi, že v současné debatě jsou nejvíc v ohrožení svoboda svědomí každého věřícího jedince a svoboda místního sboru. Shurden ve své definici svobody svědomí říká, že „baptisté odjakživa hájili nezczizitelné právo a odpovědnost každého jedince stát před Bohem bez nutnosti hlásit se k nějaké konkrétní formulaci vyznání víry, bez duchovenského zprostředkování a bez intervence vnějších autorit.“ ... Autor připomíná, že v dějinách se vždy našli baptisté, kteří

chtěli v dobré víře druhým určovat, jak a co mají konkrétně věřit. Tím se však pravé baptistické tradici zpronevěřovali a svobodu svědomí oklešťovali. Křesťanská víra musí zůstat osobní věcí každého jedince, musí být dobrovolná a založená na osobní zkušenosti a osobním poznání. ... Pokud BJB pankrácký sbor vyloučí, bude to možná první případ ve velké baptistické rodině, kdy určité místní společenství víry bylo vyloučeno ne proto, že přestoupilo dobré mravy nebo společnou ústavu, ale proto, že mělo na určité otázky jiný názor než většina. BJB se tím ve skutečnosti sama ideově vyloučí ze standardní baptistické tradice, jež formovala a dosud charakterizuje širší nadnárodní baptistická společenství. (3. 4. 2017)

Z usnesení č. 18, přijatého na Sjezdu delegátů sborů BJB v Praze dne 22. 4. 2017

1. Manželství, jako svazek muže a ženy považujeme za Bohem ustanovený řád, potvrzený mnoha výroky Písma. Jakékoliv jiné formy mimomanželských a partnerských sexuálních vztahů považujeme za hřích a porušení jasných biblických příkazů.

2. Odmítáme postoj pankráckého sboru, který výrokem svého kazatele a dopisy sborům výše uvedený postoj zpochybňuje a praktikovanou homosexualitu nepovažuje za hřích.

3. Vyzýváme pankrácký sbor, aby činil pokání ze svého postoje k praktikované homosexualitě v duchu Písma a oznámil to všem sborům.

4. V případě, že pankrácký sbor tuto výzvu odmítne a setrvá ve svých postojích, navrhujeme, aby následný SD jed-

nal o ukončení jeho členství ve svazku sborů BJB, podle Organizačního řádu, bod B/6k.

Pozn. red.: Při čtení těchto dokumentů pamatujme na to, že učitelská autorita je v baptistické tradici svěřena jednotlivému sboru. Unie, jednoty sborů či sjezdy jejich zástupců nemají v baptistické tradici nadřazenou autoritu (jako např. u evangeliků synod), ale čistě reprezentativní.

Rozhovor vyšel v časopise Protestant 6/2017.

Čtěte dále:

<http://protestant.evangelnet.cz/>

<http://www.topolka.estranky.cz/clanky/texty/>

Stali jsme se němými svědky zlych činů, leccíms jsme museli projít, naučili jsme se přetvářce a dvojsmyslným řečem, stali jsme se nedůvěřivými vůči lidem, jimž jsme často zůstali dlužni pravdu a upřímná slova, nesnesitelné konflikty nás učinily povolnými nebo snad i cynickými — jsme ještě vůbec k něčemu? Bude naše vnitřní odolnost dostatečně silná a naše upřímnost vůči sobě samým natolik nemilosrdná, abychom znovu našli cestu k prostotě a přímosti?

Dietrich Bonhoeffer
Na cestě k svobodě (1942)

RODRIGO RODRIGUEZ

„Hudba se srdcem pro Boha.“

Světznámý kytarista opět
v České republice.
Přijďte si poslechnout jeho
výjimečný talent
a zajímavý osobní příběh.

KONCERT & OSOBNÍ PŘÍBĚH

Pořádá Bratrská jednota
baptistů Vikýřovice a
Šumperk
www.rodrido-koncert.cz

v pondělí 28.8.2017
od 18:00
v kostele Zvěstování Panny Marie
Kladská ulice, Šumperk

Pokoj v těžkostech

3.9.2017 od 15:00

Přednáška Svědectví Diskuze

Přednáška předně pro ženy

Jak mít pokoj v těžkých časech?

Na tyto a další otázky bude odpovídat Mary Rodriguez. Nenechte si ujít její svědectví o mimořádné Boží moci.

*Mary
Rodriguez*

Místo: Bratrská jednota baptistů, Vinohradská 68, Praha 3

Můžete také využít příležitost, navštívit koncert Rodriga Rodrigueze
3.9.2017 od 18:30 v kostele U Salvátora.

více na www.rodrigo-koncert.cz

Elijah Brown, odborník specializující se na lidská práva, byl zvolen novým sekretářem Světového svazu baptistů. Dr. Brown, který se ujme své funkce 1. ledna 2018, bude v pořadí již devátým generálním tajemníkem Světového svazu od jeho vzniku v roce 1905. Převezme roli tajemníka po Neville Callamovi, bratru z Jamajky, který v této funkci věrně sloužil baptistickým jednotám po více než deset let. Odcházející tajemník, Dr. Callam, se o bratru Brownovi vyjádřil, že je zcela vhodnou osobností pro tuto funkci, neboť strávil významnou část svého profesního života v Keni, Ugandě a Súdánu, je vášnivým zastáncem náboženské svobody a sociální spravedlnosti, a má za sebou

více než desetiletou angažovanost ve Světovém svazu baptistů.

Dr. Brown vystudoval lidská práva; ve své odborné práci se zaměřil na záležitosti spojené s globálním křesťanstvím, včetně misie, církevního růstu a mírového řešení konfliktů. Působil v oblasti vzdělávání a obhajoby lidských práv v zemích, jako jsou Jižní Súdán, Nigérie, Eritrea, Irák, Nepál a další. V minulosti předkládal odborná posouzení Spojeným národům, Ministerstvu zahraničí a výboru pro mezinárodní náboženskou svobodu Spojených států a jiným organizacím. Je také generálním tajemníkem baptistů Severní Ameriky a členem několika výborů Světového svazu baptistů.

Dr. Brown je synem kazatele a sám byl nějaký čas druhým kazatelem baptistického sboru Taylor's Valley ve městě Temple v Texasu. Jeho oddanost službě Bohu je vedena třemi zásadami:

(1) oddaností studiu Bible a životním nasměrováním dle učení Písma, (2) neochvějnou vírou v trvalé působení Ducha Svátého ve světě a v naší odpovědnost Duchu naslouchat a (3) krásou místní církve, nevěsty Kristovy, té, která vede ke změně a smíření.

Zpracováno podle zpráv z BWA a Baptist Times.

Lydie Kucová

<http://www.bwanet.org/>
<http://www.baptist.org.uk/baptisttimes>

- **Hladomor v severovýchodní Africe:**

Velká sucha, vysoké ceny potravin a neutešující politická situace v severovýchodním cípu Afriky ohrožují miliony lidí v tamějších oblastech na životech. Němečtí baptisté, skrze své mezinárodní partnery, pomáhají lidem bezprostředně ohroženým hladomorem. Od začátku roku sesbírali 145 000 eur pro lidi v nouzi. Skrze Kanadskou baptistickou misii a další misijní organizaci dodávají potraviny, jako jsou jáhly, kukuřice a fazole, lidem v utečenec-kých táborech v Jižním Súdánu. Přednost mají malé děti, těhotné ženy a postižení lidé. Za pomoci Společenství afrických baptistů dostávají němečtí baptisté základní potraviny také do táborů v Somálsku a Etiopii. Utrpení hladovějících neutuchá a pomoc je stále potřebná.

- **Koncil BWA v Thajsku:** Hlavním tématem rokování letošního koncilu Světového svazu baptistů se stala náboženská svoboda a lidská práva. Vedle volby nového tajemníka BWA byly přijaty rezoluce týkající se náboženské svobody v Rusku a ve Spojených státech, dále rezoluce ohledně otroctví a obchodu s bílým masem, uprchlické vlny ve Východní Africe a humanitární krize ve Venezuele.

- **Cena lidských práv:** Letošním vyznamenáním lidských práv Dentona a Janice Lotzových byla oceněna Cynthia Maung, lékařka z Barmy, která s mnohými dalšími Kareny utekla ze země. V roce 1989 založila na hranicích Barmy a Thajska kliniku pro nemocné uprchlíky. Klinika, poté co se přestěhovala na

bezpečné místo do vnitrozemí, nadále slouží mnohým utečencům, ekonomickým migrantům i místním lidem. Má více než 600 zaměstnanců a ročně se v ní léčí téměř 150 000 nemocných.

- **Svědkové Jehovovi našli zastání u baptistů:** Baptisté v Rusku vyjádřili dopisem prezidentu Putinovi hluboké znepokojení nad porušováním svobody svědomí desítek tisíců občanů Ruské federace, kteří se hlásí ke Svědkům Jehovovým. Žádají po prezidentu, vládě i soudech, aby přiznali právo na náboženskou svobodu všem lidem, včetně Svědků Jehovových, a aby byla dodržována práva všech náboženských menšin v Rusku na legální existenci a svobodné vyznávání svého náboženství.

- **Národní modlitební snídaneň na Ukrajině:** Člen ukrajinského parlamentu Pavel Unguryan, vyznáním baptista, hostil ve spolupráci s modlitební skupinou parlamentu šestou Ukrajinskou národní modlitební snídaní. Poněvadž snídaně probíhala 1. června, pozorností události byli především mladí lidé. Mnoho promluv se soustředilo na otázku mladé generace jako symbolu budoucího rozvoje Ukrajiny. Mezi hosty této události byl Vernon Smith, americký profesor ekonomie a nositel Nobelovy ceny. Jeho někdejší student, Roman Sheremeta, patří mezi současné přední ekonomy Ukrajiny.

- **Církev v dezorientované době:** Koncept dezorientujících časů byl hlavním tématem konference Arabského baptistického teologického semináře, který se uskutečnil letos v červnu v Libanonu.

Konference se věnovala čtyřem oblastem dnešního traumatizovaného světa zemí blízkého východu — pronásledování a utrpení, emigraci, beznaději a zoufalství, a menšinovosti. Zazněly výpovědi křesťanů v Egyptě, palestinských věřících z okupovaných území v Izraeli, kazatele z Aleppu v Sýrii, presbyterního

duchovního z Iráku a mnohých dalších. Pojem „naděje“ není pro arabské křesťany včetně baptistů vzdáleným abstraktním pojmem. Je jím aktivní hledání jiné reality než té současné, reality, ke které přizývá každého člověka tam, kde je, samotný Bůh.

-LKuc-

REPORTÁŽ

Večer s Dr. F. B. Meyerem

21. ledna t.r. seděli jsme v rodinném kruhu u anglického krbu kolem dra Meyera, známého londýnského baptistického kazatele. Je to stařeček již trochu nahrbený věkem. Vyprávěl o svém mládí. Než odešel na studia, byl v jakémsi obchodě v Londýně, a je, jak říká, rád, že nabyl zkušeností „v businessu.“ Pak přišel na Regents' Park College. Měl hrozně nerad hebrejštinu a řečtinu, jak vyprávěl, a smál se při tom, že hřešil proti svému učiteli Davisovi, když se neučil. — Před svým odchodem pronesl několik vět ze svých zkušeností. „Vidím teď, když jsem skoro nad hrobem, věci, kterých jsem dříve

neviděl; a je mi líto, že nabývám toho poznání, když snad i rozumová síla slábne. Vidím, že bible je biblí proto, že je v ní psána skutečnost, je pečetěna ze světa nadlidského. Zjevení je kopie skutečnosti, která se potvrzuje láskou. Právě, že v bibli se stýkají ty dva světy: realnost lidského a zjevení božského je bible tím, čím je.“ Poslouchali jsme ho s napětím a skoro nechtěli věřit tomu, že jeho životní i myšlenková síla ho opouští. — Je zajímavá a užitečná být v přítomnosti velikých mužů.

Jindřich Procházka (1914)

REPORTÁŽ

Konference Neboj se, toliko věř 2017

Letos proběhla v Praze ve sboru Na Topolce již druhá konference Sítě víry (sborů Chelčického, v Liberci a Praze 4) s charakteristickým názvem „Neboj se, toliko věř“. Název těchto konferencí je velice výstižným pro dnešní dobu. Povzbuzuje nás k odvaze v následování Ježíše Krista. Volá nás vyjít za Kristem i na místa neprošlapaná a neprobádaná, kde jsou nuzní lidé, kam se dnes

církev mnohdy zdráhá vykročit. Jedním takovým neprobádaným místem je pastorační lidé, kteří pro svou jinakost či menšinovou orientaci zažívají v církvích i ve společnosti těžkosti. V předvečer konference proto náš sbor uspořádal setkání s bratrem farářem Ondřejem Kolářem ze sboru ČCE z Kobyliš, který nám vyprávěl o svých pastoračních zkušenostech z působení mezi

LGBT křesťany. Na konferenci samotné nejprve promluvil host z Evangelické teologické fakulty, bratr Pavel Hošek, který hovořil o současných výzvách pro křesťany. Zmínil mezi jiným podnětnou myšlenku, že výzvy současného světa a společnosti, s kterými se setkáváme, je možné vnímat jako ty, které nám sesílá sám Bůh. Dotkl se rovněž teologické šíře dnešního křesťanstva, k čemuž použil příznačných termínů „základáři“ a „svobodáři.“ Druhý host, bratr Pavel Výchopen, poté hovořil na téma typické pro baptistickou tradici, což je téma svobody svědomí. Toto téma připomněl na příkladu jednoho z otců zakladatelů baptistů v Anglii, Thomase Helwyse (1575–1616). Zdůraznil, že Helwysův odkaz o tom, že každá víra má své místo pod sluncem, je stále živým odkazem i pro dnešní dobu. Proto se baptisté dosud zasazují o to, aby víra ať už židovská, křesťanská, muslimská i jakákoliv jiná nebyla upírána nikomu.

Odpoledne následoval výlet do Hledčebce v Nelahozevsi, do míst, kde vznikl vůbec první baptistický sbor. Sestra Slávka Švehlová ze sboru BJB Na Vinohradech velice poutavě posluchačům přiblížila ony první začátky baptistů v Čechách. Bylo objevené slyšet, že jedni z prvních baptistů v Čechách měli židovské kořeny. Z domu, kde se konalo první shromáždění, jsme se přesunuli k řece Vltavě, kde jsme si vyslechli příběh z knížky Václava Hendricha *Počátky baptistů v Čechách* o potížích baptistů při jejich prvních křtech ve Vltavě, které se z důvodu pronásledování musely konat tajně v noci. Sestra Slávka Švehlová připomněla přítomnost ideových předchůdců baptistů na zdejším území již od 13. století, jimiž byli novokřtěnci.

Jeden bratr se cítil celou konferencí a odpoledním vyprávěním natolik osloven, že požádal bratra kazatele Jana Koukala — v duchu otázky etiopského dvořana Filipovi „*Zde je voda, co mi brání,*

abych byl pokřtěn?“ — aby mohl svou víru v Krista vyznat na místě křtem. O křtu na vyznání víry již přemýšlel delší dobu a nyní nazrála ta chvíle. Vyhledali jsme tedy vhodné mělké místo, kam bylo možné do řeky vstoupit; bratří přinesli odněkud poblíž stolek, který posloužil jako stůl k večeři Páně. Manželka křtěného bratra měla sebou chléb, někdo další přinesl víno a jiný sklenici, která posloužila jako kalich. V posledu ještě další bratr vyjmul z batohu Bibli. Měli jsme tak vše připravené ke slavnostnímu shromáždění. Před křtem bratr vydal svědectví, na základě něhož byl na vyznání své víry bratrem kaza-

telem Janem Koukalem pokřtěn. Následovala památka svaté večeře Páně, při níž jsme zpívali píseň Mistra Jana Husa *Jezu Kriste, Štědrý kněže*. Bohoslužebné shromáždění jsme zakončili modlitební chvílí, při níž proběhlo požehnání se vzkládáním rukou.

Při letošní konferenci zakončené bohoslužebným shromážděním se křtem a večeří Páně jsme intenzivně zakoušeli, že Duch Boží si neklade meze, ale věje, kam chce. Pokud se Jím necháme vést, připraví nám překvapení a radostné chvíle i uprostřed nepohodlí a zápasů nynějších časů.

Lydie Kucová

- **Letní tábory:** tábor dětí v Jiřetíně pod Jedlovou pořádá ve dnech 12.–19. 8. liberecký sbor s topoleckým za účasti dětí i vedoucích z dalších sborů. Tematický program vychází z knihy C. S. Lewis, *Návštěvníci z Mlčící planety*. **Křesťanský klub Pecka** při sboru v Suchdole nad Odrou koná tábor dětí ve dnech 30. 7.–12. 8. na louce u Budišova nad Budišovkou. **Sbor BJB Vysoké Mýto** organizuje stanový tábor pro děti ve dnech 6.–13. 8. v Luži – Samotách. Tábor nese výmluvný název Judsko naruby – aneb 7+1 historických setkání s Ježíšem.

- **Nová adresa:** br. kaz. Radek Pospíšil má po přestěhování do Liberce přechodnou kontaktní e-mailovou adresu — kacapo@centrum.cz. E-mailovou schránku bjb.zatec@tiscali.cz žateckého sboru převzal předseda staršovstva br. Milan Vimpel.

- **Křty:** Ve sboru Na Topolce proběhne 20. 8. bohoslužebné křestní shromáždění. **Sbor v Teplé** organizuje křest na neděli 3. 9. Oba sbory připravují křty v přírodě, první v řece Vltavě a druhý na koupališti v lomu u Konstantinových Lázní.

- **Studium na Dorkas:** stále je ještě možno přihlásit se pro rok 2017/2018 ke studiu. Přihlášku je nutné zaslat do 18. 8. 2017; termín konání přijímacích pohovorů je stanoven na 29. 8. 2017.

- **Materiály pro dorost:** bratr Petr Sauer ze sboru v Chebu 2 se táže, zda-li jsou k mání kvalitní materiály pro práci s dorostem. Kdo může vypomoci radou či

Kamil Vyskočil (1925–2017)

zkušeností z práce s dorostem, necht bratra kontaktuje e-mailem na adrese p.sauer@tiscali.cz.

- **Setkání reemigrantů:** spolek Exulant srdečně zve do Trpíst na setkání reemigrantů na hřišti v neděli 27. 8. 2017 ve 14.00. Bližší informace u br. Jana Bistranina (jan.bistranin@svs.cz).

- **Koncerty Rodrigo Rodrigueze:** profesionální kytarista ekvádorského původu vystoupí 26. 8. v Otrokovicích, 27. 8. v Brně, 28. 8. v Šumperku, 29. 8. v Ostravě, 31. 8. v Lovosicích, 1. 9. v Kraslicích, 2. 9. v Aši a 3. 9. v Praze. Koncerty budou provázány slovem a osobním svědectvím: www.rodrigo-koncert.cz.

- **Tábor seniorů:** Ve dnech 5.–9. září proběhne v Chatě Račkové konference seniorů BJB Slovenska a Čech s tématem „...ale největší z nich je láska 1Kor 13“. Na konferenci je možno se přihlásit na adrese info@rackova.sk.

• **Úmrtí:** Zemřel známý slovenský výtvarný fotograf, člen sboru BJB v Bratislavě, Kamil Vyskočil. Bratr Vyskočil pocházel z fotografické rodiny; již jeho otec se věnoval fotografii. Ve své umělecké tvorbě spolupracoval se Slovenskou filharmonií a se Slovenským národním divadlem. Od bratra Vyskočila rovněž pocházejí nejstarší dochované fil-

mové záznamy z baptistických konferencí, na nichž se vyskytují bratří kazatelé Michal Kešjar, Dr. Jindřich Procházka a jiní. Bratr Vyskočil se svou rodinou býval koncem 40-tých let výjimečným hostitelem Dr. Jindřicha Procházky při jeho návštěvách Slovenska a Bratislavy.

–LKuc–

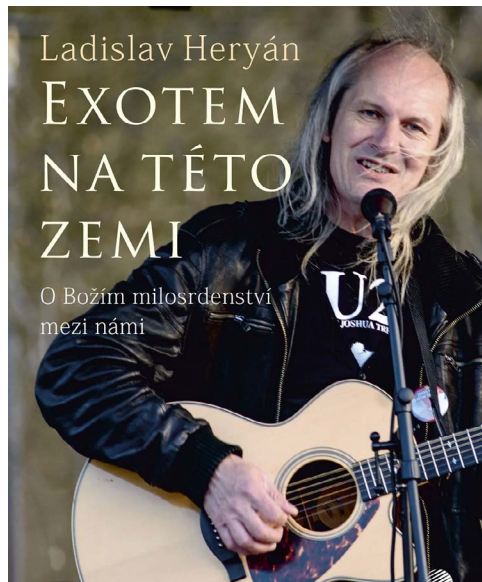
KNIHY

Tipy na letní čtení

Loni vyšla výborná a útlá kniha Pavlu Hoškovi na stále žhavé téma náboženské snášenlivosti. Nese jméno *Islám jako výzva pro křesťany*. Ideální letní čtení!

obsahuje přetištěná slova evangelia s inspirativním komentářem.

Třetí tip je rovněž loňského data vydání. Jde o *Poeticko-kritický katechismus* Gerda

Dále z loňské produkce doporučuji věnovat chvíli letního rozjímání nad knihou Ladislava Heryána *Exotem na této zemi*. Lze použít jako čtení na každý den, jelikož každá z kratších kapitol

Theiřena s podtitulem *Meditace o víře a rozumu*. Na ten se teprve chystám, ale už ukázka na stránkách www.ekalich.cz mě víc než nalákala.

Jan Koukal

DNE 23. KVĚTNA 1904 v LIPTOVSKÉM SV. MIKULÁŠÍ.

V BRNĚ 1904.

TISKEM EDUARDA KALOUSA. — NÁKLADEM VLASTNÍM.

Jak si v roce 1904 sbory představovaly vzájemnou spolupráci?

Můžeme se inspirovat ze Zprávy o VII. konferenci československého sjednocení, konané v Liptovském Mikuláši, 23. května toho roku.

...

Projeveno bylo dále přání, aby byly ujasněny povinnosti, které má každá jednotlivá skupina ku sjednocení.

Bratr Čapek pravil: Neváže nás nic, nežli láska Kristova. Neuznáváme zákonů anebo věroučných článků, které by se jednotlivým skupinám vnucovaly. Váže nás pouze to, co jest všem dítkám Božím na celém světě společné, vše ostatní jest pouze případné a tudíž soukromé, a jest ponecháno každému sboru aneb skupině, aby v tom dle svého přesvědčení jednala.

Účelem našeho sjednocení jest:

1.) Abychom plnili Kristovo přikázání lásky: Aby všichni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal (Jan 18, 21).

2.) Abychom si vzájemně poznáním a zkušenostmi sloužili a se doplňovali.

3.) Abychom mohli s větším užitkem misijně pracovati mezi svým národem.

Neuznáváme žádnou formu nebo organizaci, která by byla závaznou pro některou skupinu, ale jsme přesvědčeni, že organizace i formy se mají řídit dle života a poměrů, nikoli naopak.

-jGk-

ZPRAVODAJ BAPTISTICKÝCH SBORŮ V ČR, vydává Síť víry, volné sdružení baptistických sborů, skupin a jednotlivců, www.sitviry.cz. Informace a články do Zpravodaje můžete zasílat na adresu zpravodaj.sitviry@gmail.com. Vyšlo v červenci 2017. Stran 28. Ke stažení zdarma. Typografie a sazba Martin Urbánek. Fotografie na zadní straně Kamil Vyskočil, 1962.